

[Yvonne Herløv Andersen]

ikke egentlig beskæftiger sig med behandlingen af de åndssvage.

Jeg er klar over, at ministeren vil mene, at denne forespørgselsdebat er unødvendig, fordi lovforslagene til udlægning af åndssvageforsorgen jo kom på bordet i går. Men den er ingenlunde unødvendig, idet den beskæftiger sig med perioden fra nu af, og til den endelige udlægning er sket. Det er dér, vi så inderligt ønsker at fastholde det niveau, der er, således at amterne ikke overtager nogle forringede institutioner, idet vi ingen garanti har for, at amterne vil rette op på det, som staten har forsømt.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg er ganske enig med ordføreren for forespørgerne, når hun siger, at jeg nok er uenig i, at forespørgslen rejses på nuværende tidspunkt, for jeg står faktisk helt uforstående over for, at man ønsker en debat om standardkravene til den fremtidige behandling af de åndssvage. Vi har fastslået og sagt, at der ingen forringelse sker på de nuværende finanslove, men jeg har i øvrigt også opfattet forespørgslen således, at der tænkes på forholdene efter den forventede udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforsorg i 1980. Fru Yvonne Herløv Andersen ryster på hovedet, men så burde man i sin begrundelse have sagt noget mere konkret.

Enhver har jo i øvrigt kunnet læse sig til i statsministerens åbningstale, at regeringen ville fremsætte forslag om udlægning af åndssvageforsorgen med, hvad dertil hører, og det er jo en regel, at forslag fremsættes her i folketinget inden den 1. februar. De blev fremsat i går, og her kan man læse, hvad regeringen foreslår.

Man har også kunnet læse, at såfremt der ikke var opstået uenighed mellem Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen på et enkelt, mindre område, som nu heldigvis er faldet på plads, var forslagene kommet tidligere frem. Der er altså ikke tale om, hvis man tror dette, at denne forespørgsel har fremskyndet fremsættelsen af lovforslagene.

Lægger man dertil, at kommunisterne den 12. oktober sidste år fremsatte forslag til folketingsbeslutning om bogstavelig talt samme emne, og at sagen ligger til behandling i socialudvalget, forekommer det mig endnu mere

uforståeligt, at vi i dag skal debattere denne sag.

Jeg har fornemmelsen af, at grunden er den, at der fra det meget saglige og grundige udvalgsarbejde, der har været foretaget både i udlægningsudvalg og gennemførelsesudvalg, er kommet enkeltstående oplysninger ud, som har givet anledning til denne forespørgsel.

Jeg skal understrege, at der i de lovforslag, der er fremsat om åndssvageforsorgens udlægning, er tale om en administrativ reform, hvorved amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner overtager den forpligtelse, staten hidtil har haft til at yde behandling, undervisning, oplæring, beskæftigelse og særlig bistand og pleje til klientel inden for særforsorgens område.

Særforsorgens mål er gennem de senere år i overensstemmelse med målsætningen om normalisering og integration i stigende grad ændret til at omfatte tilbud om vejledning og bistand til placering i normalt miljø og til gennemførelse af uddannelse og oplæring inden for det almindelige uddannelsessystem. Der sker ved udlægningen en administrativ indpasning af særforsorgens forskellige funktioner i så nær sammenhæng som muligt med de modsvarende funktioner inden for de almene servicetilbud i samfundet.

I øvrigt indeholder forslaget til udlægningsloven en bestemmelse om 5-årige udbygningsplaner for institutionernes virksomhed, og afvigelser fra planerne kan kun ske med socialministerens og i visse tilfælde indenrigs- og undervisningsministerens samtykke. På denne baggrund har jeg ikke fundet det nødvendigt at arbejde med planer om særlige standardkrav til den fremtidige behandling af åndssvage.

I øvrigt finder jeg det rigtigst at diskutere alle detaljer, standardkrav o. lign. i forbindelse med den samlede behandling af regeringens forslag, som i øvrigt er fremkommet efter beslutning her i tinget.

Jeg kan føje en enkelt ting til, idet jeg går ud fra, at det vil blive rejst, og det er spørgsmålet om de tunge klienter på boinstitutionerne. Jeg forventer som tidligere nævnt her i tinget, at der fra det af åndssvageforsorgen nedsatte ressourceudvalg, hvor også personaleorganisationerne er repræsenteret, og dettes underudvalg skal fremkomme et forslag til måling af tyngden, så at vi kan få et klarere